

[Anne Grete Holmsgård]

Lad mig starte med ændringsforslagene. Der er enkelte af regeringens ændringsforslag, som VS kan støtte. Det er de ændringsforslag, der betyder, at regeringen opgiver privatiseringen af rengøringen på universiteterne. Det kan vi støtte. Det er naturligvis udmærket, at regeringen langt om længe er kommet til den erkendelse, at den går altså ikke.

Ud over det kan vi støtte et enkelt forslag under DSB, som betyder, at budgetreguleringskontoen udgår.

Hvad angår de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, kan vi støtte langt de fleste, men der er en række af ændringsforslagene, som vi vil stemme imod.

Det gælder for det første forslaget om indkøring af giftskatterne. Det vil vi stemme imod, ligesom vi gjorde, da det oprindeligt blev indført under den socialdemokratiske regering med støtte fra det radikale venstre og SF.

Vi vil også stemme imod de øgede bevillinger til civilforsvaret og til Civilforsvars-Forbundet; vi ønsker ikke øgede bevillinger til civilforsvaret, men at bevillingerne skal nedsættes.

Vi vil stemme imod det socialdemokratiske forslag, der handler om at udvide politistyrken med 75 ekstra mand til kontorarbejde, og vi vil stemme imod det socialdemokratiske forslag under energiministeriets område om industrielle processer.

Endvidere vil vi naturligvis stemme imod de socialdemokratiske ændringsforslag, der består i at øge erhvervsstøtten. Vi har selv stillet ændringsforslag til finansloven om, at erhvervsstøtten fjernes – den del af den, som man overhovedet kan fjerne på finansloven, for langt den største del ligger jo i virkeligheden uden for finansloven og helt uden for folketinget, fordi den er vedtaget uden om folketinget og bevilges uden om folketinget. Vi vil ved en anden lejlighed stille forslag i folketingsalen om ophævelse af erhvervsstøtteordninger.

Desuden vil vi, ligesom hr. Bjørn Poulsen gjorde det heroppefra, opfordre socialdemokratiet meget stærkt til at tage sit ændringsforslag om anlæggelse af cykelstier tilbage og i stedet for støtte det radikale venstres forslag. Konsekvensen af det forslag, socialdemokratiet har fremsat, er faktisk, at man får en faldende aktivitet på området, og det ville

ikke være rimeligt. Derfor er det rimeligt, at socialdemokratiet støtter det radikale venstres eller SFs forslag.

Hvad angår de ændringsforslag, der er stillet af det radikale venstre, kan vi støtte de fleste af dem med ganske få undtagelser. Det drejer sig bl.a. om kødkontrollen og et enkelt under miljøministeriets område; men ellers kan vi støtte dem, og specielt er vi glade for, at det radikale venstre faktisk har fremsat et ændringsforslag på forsvarsministeriets område, der betyder, at man beskærer infrastrukturprogrammet, ligesom vi selvfølgelig er glade for den beskæring af forsvaret, man i øvrigt har stillet forslag om. Vi mener ikke, at det er godt nok, det forslag, socialdemokratiet har stillet som en tekstanmærkning til infrastrukturprogrammet, men det vil vi komme tilbage til fra VS' side senere hen i privatstrunden.

Blandt fremskridtspartiets ændringsforslag er der kun ét, vi kan støtte, og det er det ændringsforslag, der er stillet af hr. Maisted om at ophæve den del af aftalen mellem det radikale venstre og regeringspartierne, der består i at sænke medicintilskuddet.

SFs ændringsforslag kan vi støtte alle sammen med undtagelse af ét, og det er det, der handler om at øge egnsudviklingsstøtten. Det er vi imod.

Hvad angår den aftale, der er indgået mellem regeringen og det radikale venstre, er vi som sagt imod at sænke medicintilskuddet, men vi er også imod de andre forslag. Vi er også imod, at man beskærer tandlægeområdet, og at man forsøger at nedlægge tandlægehøjskolen i Århus.

Men lad mig så vende tilbage til, hvad der er blevet sagt i ordførerrækken. Hr. Gammelgaard, den konservative ordfører, gjorde i sit indlæg heroppefra inden frokost et stort nummer ud af at forherlige regeringens økonomiske politik, og det er jo i virkeligheden den, man stemmer om i dag gennem sit ja eller nej til de mange ændringsforslag, og det, man måske kommer til at stemme om i morgen. Ingen ved jo faktisk, om statsministeren havde tænkt sig at udskrive valget inden den endelige afstemning eller efter den endelige afstemning, og det må vi så vente med at se til i morgen.

Det, hr. Gammelgaard sagde, var jo ikke ligefrem ny vin på flaskerne; det var den sædvanlige smøre om, at denne regering har